

Arrest
nr. 157 683 van 4 december 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 9 juli 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 juni 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. BOURGEOIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 15 juni 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Die aanvraag werd op 20 oktober 2010 ontvankelijk verklaard. Die aanvraag werd vervolgens op 3 juni 2013 ongegrond verklaard, omdat de voorgehouden ziekte geen aandoening betreft, zoals bedoeld in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet. Het betreft de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 15.06.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

*FX (R.R.: xxx)
nationaliteit: Servie
geboren te Bukarevac op (...)1971
adres: (...) 5000 NAMEN*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 20.10.2010, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald door FX die echter niet weerhouden konden worden (zie medisch verslag arts-adviseur d.d. 29.05.2013)

Derhalve

*1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of
2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.
Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).*

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

“Enig middel genomen uit de schending van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, betreffend de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de schending van art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen evenals de schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van het algemeen beginsel volgens het welke de administratieve autoriteit gehouden is te beslissen naar kennis genomen te hebben van al de elementen van de zaak en van de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en van de fundamentele vrijheden.

Voor zover:

De Algemene Directie Dienst Vreemdelingenzaken heeft op datum van 10 juni 2013 een beslissing betekend die zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 als ongegrond verklaart, met als reden dat het gegeven medisch getuigschrift het niet toelaat aan te tonen dat betrokkene aan een ziekte lijdt in zulk een staat dat deze een reëel risico voor zijn fysieke integriteit meebrengt of een risico van onmenselijke of vernederende behandeling indien er geen aangepaste behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft bestaat; Dat om tot deze conclusie te komen, de Dienst Vreemdelingenzaken zich gegrond heeft op een verslag van Dokter G, arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken, opgesteld op 29.05.2013;

Terwijl

In overweging dat uit de bewoording van artikel 9ter §1er van de wet van 15 december 1980 « de vreemdeling die in België verblijft en dit over een geldig identiteitsdocument beschikt en lijdt aan een ziekte in zulke staat dat deze een reëel risico voor zijn fysieke integriteit meebrengt of een risico van

onmenselijke of vernederende behandeling indien er geen aangepaste behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft bestaat, kan een machtiging om verblijf in het rijk aan de Minister of zijn afgevaardigde vragen »; Dat om te bepalen of de vreemdeling die aanspraak maakt op deze beschikking aan de vastgelegde criteria beantwoordt vermeld lid 2 van dit § dat! « de vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte overmaken. De beoordeling van het bovenvermelde risico en van de mogelijkheden tot behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zo nodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies van deskundigen inwinnen " Dat men ook moet herinneren dat de verplichting van uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen die op de administratieve autoriteit berust alleen maar de verplichting inhoudt verzoekende partij in te lichten over de reden die de bestreden akte hebben bepaald, onder voorbehoud nochtans dat deze motivatie zou beantwoorden, zelfs maar op impliciete maar zekere wijze aan de essentiële argumenten van verzoeker; Dat de verplichting van uitdrukkelijke motivering aan welke de administratieve overheid gehouden is, de bestemming moet toelaten de reden te kennen waarop deze gegrond zijn zonder dat de autoriteit nochtans verplicht is de reden ervan uit te leggen; Dat het dus voldoende is dat de beslissing de redenering van zijn auteur op duidelijke en ondubbelzinnige wijze toont om de bestemming toe te laten de beslissing te begrijpen en eventueel deze te kunnen betwisten in het kader van een beroep en ook zodat de bevoegde rechtsmacht, in dit geval Uw Raad, haar controle daarover zou kunnen uitvoeren; Na deze beginsels te hebben herinnerd, moet men het feit aantonen dat tegenpartij op 20 oktober 2010 verklaard had dat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 ontvankelijk was; Dat tegenpartij vandaag beschouwt dat deze aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter als ongegrond verklaard zou moeten worden, met als motivatie dat de medische getuigschriften die gegeven werden het niet toelaten te bewijzen dat deze lijdt aan een ziekte in zulke staat dat dit een reëel risico voor zijn fysieke integriteit meebrengt of een risico van onmenselijke of vernederende behandeling indien er geen aangepaste behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. In overweging dat deze vaststelling helemaal tegenstrijdig is met het advies van de dokter van mijn verzoeker; Inderdaad, Dr. L. vermeldt dat mijn verzoeker aan een zware depressieve toestand lijdt met zelfmoordgedachten: Een behandeling met medicamenten werd in plaats gezet; Bovendien, zou, volgens de dokter, de toestand van mijn verzoeker verergeren indien de behandeling niet gevolgd zou worden; Een hospitalisatie en een risico op zelfmoord zijn niet uitgesloten; Hij legt ook de nadruk op het feit dat mijn verzoeker gevolgd wordt, op een basis van twee keer per maand; Daardoor wordt bewezen dat de bestreden beslissing niet geldig gemotiveerd werd en dat ze in overtreding is met de beschikkingen van de middelen; In overweging dat er ook vastgesteld moet worden, de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken een schattingfout maakte in de beoordeling van de gezondheidstoestand van mijn verzoeker. Inderdaad, de arts-adviseur baseert zich onder ander op een medisch getuigschrift van 11.01.2013 (stuk 7). Dat het tot uw Raad behoort vast te stellen dat dit bewijs op naam van de levensgezellin van mijn verzoeker opgesteld is, en niet op zijn eigen naam; Dat daardoor, de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken, de medische problematiek van de levensgezellin van mijn verzoeker onderzocht heeft en niet die van mijn verzoeker zelf; Dat uit dit medisch advies voortvloeit dat de arts-adviseur niet de gezondheidstoestand van mijn verzoeker correct onderzocht heeft en dus de situatie niet geïndividualiseerd heeft; Dat men ook moet vaststellen dat het verslag door deze "arts-adviseur" opgesteld werd, zonder dat hij op geen enkel ogenblik de persoon ontmoet heeft om een precieze diagnose in betrekking met de pathologie en de eventuele risico's in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst te kunnen maken. Vraagt mijn verzoeker U, Dames en Heren, dit huidige beroep te ontvangen en in te willigen en: hem het voordeel van het pro Deo, in het kader van het indienen van dit verzoekschrift tot nietigverklaring te verlenen; in het kader van de aanvraag tot nietigverklaring: de vernietiging uitspreken van de beslissing die zijn aanvraag om machtiging tot verblijf gegrond op artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffend de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaart, beslissing die op 27 mei 2013 genomen werd en aan mijn verzoeker op 10 juni 2013 betekend werd;"

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Verzoeker betoogt dat de vaststellingen van de ambtenaar-geneesheer tegenstrijdig zijn met die van de behandelende arts. De ambtenaar-geneesheer heeft hem nooit ontmoet. De toestand zou verergeren indien de behandeling niet wordt verdergezet. Een hospitalisatie en een risico op zelfmoord zijn niet uitgesloten. Verzoeker meent dat de ambtenaar-geneesheer zich bovendien op een verkeerd standaard medisch attest baseert van 11 januari 2013, met name dat van zijn vrouw.

Artikel 9ter, § 1, laatste lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

"De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen."

Uit deze wettelijke bepaling blijkt duidelijk dat het de ambtenaar-geneesheer is die beschikt over de beoordelingsbevoegdheid. De ambtenaar-geneesheer hoeft niet in debat te gaan met de arts die het standaard medisch attest heeft ingevuld, noch moet hij motiveren waarom hij van dit attest "afwijkt". Evenmin is het zo dat de ambtenaar-geneesheer verplicht zou zijn een specialist te consulteren om de loutere reden dat een specialist het standaard formulier heeft ondertekend. Enkel indien er twijfel is, waardoor hij niet tot zijn advies kan komen, is de ambtenaar-geneesheer gehouden het advies van deskundigen in te winnen.

In elk geval is de ambtenaar-geneesheer of adviserend arts in geen geval verplicht, louter omwille van het feit dat de betrokkene een specialist heeft geconsulteerd, om op zijn beurt een specialist te consulteren. Dit zou de ambtenaar-geneesheer of adviserend arts er in praktijk al gauw toe verplichten bij quasi elke aanvraag over te gaan tot de consultatie van een specialist. Een dergelijke interpretatie gaat voorbij aan artikel 9ter van de vreemdelingenwet, dat voorziet dat de beoordeling in beginsel gebeurt door de ambtenaar-geneesheer.

Bovendien blijkt uit het advies van de ambtenaar-geneesheer van 29 mei 2013 dat hij noch de voorgelegde aandoeningen, noch de noodzakelijkheid van behandeling betwist.

De ambtenaar-geneesheer adviseerde op 29 mei 2013 dat verzoeker een 41-jarige man is die psychiatrische zorgen krijgt in het kader van een angstige depressie met paniekaanvallen en dat er in oktober 2012 ook sprake was van suïcidedachten. Verder werd ook de maagulcus (gastro-enterologische aandoening) weerhouden, doch er bleken geen lopende noodzakelijke medische behandelingen of opvolgingen in deze context. Dit wordt niet betwist door verzoeker.

Ook werd de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische (psychische) zorgen in Servië onderzocht. Het advies van de ambtenaar-geneesheer wordt op dit punt niet betwist door verzoeker.

De Raad van State besluit in het arrest nr. 207.380 van 15 september 2010: *"Dat hierbij evenwel moet worden opgemerkt dat, wanneer een verblijfsaanvraag op basis van art. 9ter Vr. W. ongegrond wordt verklaard, dit veelal precies zal zijn omwille van het feit dat de ambtenaar-geneesheer in zijn advies tot een andere conclusie komt dan hetgeen de aanvrager trachtte te staven aan de hand van de neergelegde medische attesten"*. Uit voornoemd arrest van de Raad van State blijkt nog dat, wanneer de ambtenaar-geneesheer alle elementen van het voorgelegde standaard medisch getuigschrift in zijn advies heeft meegenomen, het loutere verschil van mening van beide artsen geen grond kan zijn voor vernietiging omdat dit anders in een onbepaald aantal gevallen het geval zou kunnen zijn.

Het administratief dossier bevat een medisch getuigschrift van 11 januari 2013 op naam van verzoeker. In hetzelfde administratief dossier zit tevens een medisch getuigschrift van 11 januari 2013 op naam van verzoekers echtgenote. De ambtenaar-geneesheer beoordeelde wel degelijk het getuigschrift van verzoeker, aangezien in dit getuigschrift inderdaad geen melding meer gemaakt wordt van persisterende suïcidegedachten, in tegenstelling tot het getuigschrift van zijn echtgenote, waar wel melding wordt gemaakt van suïcidegedachten.

Verzoeker maakt geen schending van de opgeworpen bepalingen en beginselen aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC